

ROZJÍMÁNÍ O ŽIVOTĚ SVATÉ MUČEDNICE LUDMILY

Vydáno pro vnitřní potřebu benátské farnosti při příležitosti
1100. výročí umučení svaté Ludmily.
2021

Modlitba za národ

Matko svého národa,
pohled' jaká choroba
na vlast naši doléhá -
ó rci, kdo jí odolá?

Víra, již jsi zasíla,
mučednictvím stvrdila
z níž jsi brala útěchu,
je těm škůdcům k posměchu.

Nevěry a bludů klam
mnozí pro svůj slavomam
sejí věrných do duší,
které zlého netuší.

Ó vypros nám na Bohu,
matko, svému národu
daru pravé moudrosti,
rozumu a zbožnosti.

/Hroznata Roubal 1910/

SVATÁ LUDMILO,

VYPROS NÁM A NAŠIM RODINÁM, RODINĚ FARNÍ,

NAŠEMU MĚSTU

A CELÉ ČESKÉ ZEMI,

UZDRAVENÍ SRDCE, OBRÁCENÍ K BOHU

A ŽIVOT V PRAVDĚ A LÁSCE.

ORODUJ ZA NÁS!

„Rozjímání o životě svaté paní Ludmily“ má sloužit jako inspirace k přemýšlení o životě sv. Ludmily i o životě mém. Má mě vést k modlitbě a k obrácení se k Bohu, který mě stvořil, vykoupil ze smrti a neustále mě k sobě zve, a to také příkladem svatých a světic. Rozjímání je dobré doprovodit půstem a dobrými skutky, zřeknutím se zlého – svátostí smíření, přijetím eucharistie...

Ludmiliným životem nás provází legenda „*Fuit in provincia Bohemorum*“ (Stalo se v provincii české).

16. února Svatá Ludmila – matka víry

Byl v zemi české jeden kníže, jménem Bořivoj, žijící tehdy ještě v obyčejích pohanských, a vzal si za manželku z jiné země dceru knížete Slavibora, jménem Ludmilu. Ta, když byla ještě mladičká, obětovala modlám a často velmi zaníceně se oddávala jejich uctívání. Když tak oba žili pospolu, z Božího pokynu a přání byvše přivedeni k lítosti přijali očistu svatého křtu a s nimi tak učinil zároveň i jejich poddaný lid.

Ludmila přijímá křest a očividně to není jen nějaké prázdné gesto. Nechává se jím proměnit. Zcela přijímá Krista za svého Pána. Mění svoje pohanské zvyky, i když to v její době jistě nebylo úplně jednoduché.

Gal 3,27: ... vy všichni, pokřtění v Krista, oblékli jste se v Krista.

A co já? Oblékl jsem se v Ježíše Krista? Je můj život prostoupený evangeliem? Vydávám svědectví o Boží lásce? Nechávám se proměnit? Modlím se svým srdcem, ne jen ústy?

BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, DEJ NÁM MILOST, AŽ ŽIJEME PODLE EVANGELIA A SVÝM ŽIVOTEM SVĚDČÍME O TVÉ VELKÉ LÁSCE K NÁM. KÉŽ SE ODVRÁTÍME OD VŠEHO ZLA, KÉŽ NEOTROČÍME TOMUTO SVĚTU, ALE ŽIJEME PO VZORU SVATÉ LUDMILY JEN PRO TEBE A TVOJE KRÁLOVSTVÍ. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. AMEN.

Abychom se horlivě modlili o rozšíření svaté víry,
Abychom usilovali o sjednocení ve víře,
Abychom si hleděli svaté svornosti,
Abychom své tělo střídmostí a posty umrtvovali,
Abychom rádi potřebným pomáhali,
Abychom se od Tvých cest nedali ničím odvrátit,
Abychom v hodinu smrti vešli do věčné slávy

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*

Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, *smiluj se nad námi.*

Ruka Páně tě posílila, *proto budeš blahoslavená na věky.*

**Modleme se:
PRO ZÁSLUHY SVATÉ LUDMILY
OCHRAŇUJ NAŠI VLAST
ODE VŠECH NESVÁRŮ
A ROZKOLŮ, ABYCHOM
DOSÁHLI ODMĚNY SLÍBENÉ
TICHÝM A POKOJNÝM
KŘEŠŤANŮM.
SKRZE KRISTA, NAŠEHO PÁNA.
AMEN.**

Do Prahy pak slavně přenesená,
V chrámu svatého Jiří pohřbená,
Služebnice Boží věrná,
V strastech a soužení trpělivá
Perlo zbožnosti předrahá,
Matko českého národa milá,
Mučednice slavná,
Naše orodovnice mocná,

Milostiv nám buď, *uslyš nás, Pane.*

Milostiv nám buď, *vysvobod' nás, Pane.*

Ode všeho zlého

Od každého hříchu

Od rozporů a svárů

Od moru, hladu a války

Od náhlé a nenadálé smrti

Pro zásluhy svaté Ludmily

Pro její svatý a obětavý život

Pro všechny její ctnosti

Pro její mučednickou smrt a slávu

My hříšníci *prosíme Tě, vyslyš nás.*

Abys nám na přímluvu svaté Ludmily odpustil,

Abys v nás vděčnost za dědictví svaté Ludmily upevnil,

Abychom byli křesťany nejen jménem, ale i skutky a životem,

16. března Svatá Ludmila – manželka a matka

Narodili se jim pak tři synové a tři dcery, a od toho dne, kdy přijali milost křtu, všecko jejich království vzrůstalo víc a více. Kníže Bořivoj potom, naplniv šestatřicet let svého života, odebral se z tohoto světa. Po něm ve vládě nastoupil jeho prvorozený syn jménem Spytihněv. Shromažďuje kněží a kleriky, žil s odevzdaností ve víře Kristově. A naplniv čtyřicet let svého života, rozloučil se s tímto světem. Po jeho skonu ujal se kormidla vlády bratr jeho Vratislav.

Život v rodině je život ve skrytosti. Jde o spoustu drobných činností, gest, kterými můžeme předávat lásku: pohlázení, objetí, naslouchání, ale i společná práce, úklid, umývání nádobí, žehlení, opravování, společná hra, čtení... Nic z toho se neděje v záři reflektorů tohoto světa. Stát vám za to nezaplatí a z městského úřadu vám za to nepřijdou poděkovat :-). Přesto tyto skryté věci předávají život.

ŽI 128,3: Tvá manželka bude jako plodná réva uvnitř tvého domu. Tvoji synové jako výhonky oliv kolem tvého stolu.

Je pro mě moje rodina důležitá? Žijeme v rodině vztahy v upřímnosti, v laskavosti, v odpuštění? Dokážu dávat bezpodmínečnou lásku? Modlím se za své nejbližší, a pokud to jde, i s nimi? Pokud naše vztahy v rodině jsou v krizi, neurovnané, rozpadají se... řeším to? Řeším to s Bohem?

**BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, UČ NÁS MILOVAT TVOU LÁSKOU NAŠE NEJBLIŽŠÍ, UČ NÁS VIDĚT JE TVÝMA OČIMA A DÁVAT SE JIM, ANIŽ BYCHOM NĚCO ČEKALI ZPĚT. NAUČ NÁS OPRAVDOVÉ LÁSCĚ, KE KTERÉ JSI NÁS POVOLAL, A KÉŽ JI ŽIJEME PŘÁVĚ V NAŠICH RODINÁCH. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA.
AMEN.**

16. dubna
Svatá Ludmila – matka chudých

Jejich matka, vznešená paní Ludmila po svém obrácení od pohanských bludů každodenními slzami hořce lkala, že dříve modly uctívala. Sama to však v lepší stránku obrátila; stala se totiž matkou chudých, nohou chromých, okem slepých (Job 29,15), vlídnou utěšovatelkou sirotků a vdov. Když však řečený kníže Vratislav, dovršiv třiatřicet let svého života, opustil skličující pouta tohoto světa a syn jeho Václav, tou dobou ještě chlapec, ujal se vlády a říše otce svého, matka chlapcova, jménem Drahomiř, setrvala ve stavu vdovském.

Chudí, ubozí, trpící jsou vždycky kolem nás. A nás to může vést k tomu, že budeme naříkat a nadávat na nespravedlnost světa. A možná nás to pohne k tomu, abychom v tomhle světě „bojovali za práva slabých“, vždyť Bůh si takové lidi povolává. Možná se ale cítíme slabí na „tak velké věci“. Nevládneme takovou mocí, jakou vládla Ludmila. A i ona sama nakonec chápe, že Bůh se sklání ke konkrétnímu člověku. V modlitbě, v Duchu svatém teprve poznáváme, ke komu konkrétně nás Bůh posílá, kdo potřebuje naši pomoc a jakou pomoc.

Žl 41,2: Blaze tomu, kdo si všímá chudáka a ubožáka, za to ho vysvobodí Hospodin v nouzi.

Mám „oči a srdce otevřené“ pro druhé? Umím druhým naslouchat? Modlím se za ně? Pomáhám, kde je to třeba? Mám dobré slovo, úsměv i pro ty, kteří mi nejsou sympatičtí, kteří mi ubližují? Dokážu přijmout také já pomoc od druhých? Umím přiznat, že na všechno nestačím, že někdy já jsem ten „chudák, ubožák“?

BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, UČIŇ NÁS CITLIVÝMI NA POTŘEBY DRUHÝCH. UČ NÁS VIDĚT, KDO POTŘEBUJE NAŠI POMOC A DEJ NÁM OCHOTU A SÍLU POMÁHAT, KDE JE TO POTŘEBA. UČ NÁS VIDĚT TĚ V KAŽDÉM ČLOVĚKU. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. AMEN

Litanie

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Kriste, smiluj se. *Kriste, smiluj se.*

Pane, smiluj se. *Pane, smiluj se.*

Bože, náš nebeský Otče, *smiluj se nad námi.*

Bože Synu, Vykupiteli světa,

Bože Duchu Svatý,

Bože v Trojici jediný,

Svatá Ludmilo, *oroduj za nás.*

První křesťanská česká kněžno,

Svatým Metodějem pokřtěná,

Vévody Bořivoje manželko bohabojná,

Kněžno bedlivá duchovního i tělesného blaha svých poddaných,

V kajícnosti žijící,

Bohu v modlitbách a sebezáporu věrná,

Pro svou štědrost k chudým slavená, a proto věhlasná,

Mnohými strastmi v rodině zkoušená,

Zakladatelko křesťanských chrámů,

Zbožná vychovatelko vnuka Václava,

Pronásledovaná svou snachou Drahomírou,

Z Prahy vypuzená a na Tetíně o svou spásu usilující,

Najatými vrahy přepadená a udušená,

16. srpna
Svatá Ludmila – mučednice

Když se pak zšeřilo, řečení ukrutníci zamířivše k jejímu obydlí rozrazí bránu a vběhnou ke dveřím domu, v němž byla služebnice Boží, vylomí veřeje a vejdou dovnitř. I řekla jim: „Bratři, proč jste přišli s takovou zuřivostí? Cožpak jsem vás neživila jako syny? Svě zlato, stříbro a drahocenná roucha dala jsem vám; a dopustila-li jsem se nějaké viny na vás, povězte mi!“ Oni však nedbajíce mírumilovných slov stáhli ji z lože a vrhli na dlažbu. Tu s pláčem jim řekla: „Zadržte, bratři, maličko, aspoň než dokončím svou modlitbu!“ A s rukama sepjatýma modlila se k Pánu. Domodlivši se řekla jim: „Zapřísahám vás, bratři, setněte mne!! To totiž říkala, aby si prolitím krve zasloužila přijetí koruny mučednické. Oni však nesvolili, nýbrž vložili provaz na hrdlo její a zardousili ji. Tak ona naplnivši ve veliké víře a oddanosti jedenašedesát let svého života, odebrala se k Pánu. Byla tak umučena oddaná služebnice Kristova Ludmila v sobotu patnáctého dne v měsíci září v časných hodinách nočních.

Ze smrti máme strach všichni, ať už si ho přiznáme nebo ne. Smrt je pro nás velká neznámá. Pokud věříme Bohu a milujeme ho, důvěřujeme, že se o nás po smrti postará, že budeme s ním. Zůstává ale strach z umírání. Bude to bolet? Vydržím tu bolest? Mučedníci a svatí toužili, aby mohli pro Boha trpět. Toužili zemřít jako mučedníci. Stejně tak Ludmila. Chtěla pro Krista „prolít krev“, ale její vražedci jí ani to nechtěli dopřát.

Žl 116,15: Drahocenná je v Hospodinových očích smrt jeho zbožných.

Myslím na svou smrt? Žiji v Božím přátelství tak, že se nemusím bát, že zemřu bez Boží milosti? Vnímám svou smrt jako setkání se svým Pánem? Co bych měl změnit ve svém životě? Modlím se za zemřelé?

BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, BUĎ S NÁMI KDYŽ TRPÍME, NAUČ NÁS V BOLESTI A UTRPENÍ PŘIPOJOVAT SE KE KRISTOVÉ OBĚTI. POSTAREJ SE PROSÍM O NAŠE UMÍRÁNÍ A NAŠI SMRT. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. AMEN.

16. května
Svatá Ludmila – babička

Tehdy nepřítel lidského pokolení, ďábel, záviděl, že zbožná služebnice Boží Ludmila vynikala tolika přednostmi. I konala knížecí matku poradu se svými nespravedlivými rádci a jala se míti v nenávisti svou tchýni Ludmilu. Říkala totiž: Proč ona má být takřka mou paní? Zahubím ji, zdědím všechno, co má, a budu vládnout svobodně.“ Byl totiž její syn Václav posud mladíček. Jakmile ctná a oddaná služebnice Boží Ludmila seznala takovýto úmysl, řekla své snaše: „Netoužím vládnout a nepřeji si mít ani sebemenší částku tvé moci. Naopak žádám, abys mi povolila nerušeně sloužiti Bohu až do skonání mých dnů.“

Stáří se vždy pojilo s moudrostí. Ludmila jistě milovala svá vnučata a ona milovala ji. Snad proto měla velký vliv na Václava, mladíckého panovníka. Jeho matka Drahomíra měla zřejmě na vládnutí jiné názory než Ludmila. Nelze se divit, že když dával Václav přednost Ludmilinu smýšlení, začala Drahomíra závidět. Když někdo pro nás důležitý dává přednost jinému, který má odlišný názor, je to pro nás bolestné, cítíme to jako žárlivost, závist. Cítit závist ještě není hřích, hříchem je až okamžik, kdy závist necháme ve svém srdci zabydlet. Ve chvíli, kdy se rozhodneme nepřát tomu druhému dobro. Nebo taky přát mu zlo. Opačná reakce je uvědomit si a přiznat si to, že závidím. A obrátit se s tím k Bohu. Modlit se za dotyčného a prosit za uzdravení vztahů. K této moudrosti zřejmě svatá Ludmila došla, protože dokázala ustoupit. Posloužila tím svým vnukům víc, než kdyby „hájila svou pozici“ (přece nic zlého neudělala!).

Řím 12,21: Nedopust', aby tě zlo přemohlo, nýbrž přemáhej zlo dobrem.

Srovnávám se s druhými? Cítím vůči někomu žárlivost nebo závist? Odevzdávám to Bohu? Modlím se za dotyčného? Dokáži svůj život přijímat se vším, co k němu patří (radosti i těžkosti, všechno dobré i těžké, moje obdarování, i moje selhání, slabosti...)? Snažím se vše, co prožívám, promodlit? Prosím o moudrost od Boha? Setkávám se se starými lidmi s úctou k jejich životu a k jejich potřebám?

BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, DEJ NÁM MILOST, AŽ DOJDEME MOUDROSTI SRDCE, AŽ SE NAUČÍME ŽÍT PODLE TVÉ VŮLE. KÉŽ SE NÁM S TVOU POMOCÍ DAŘÍ PŘEMÁHAT ZLO DOBREM. POMOZ NÁM DOZRÁVAT V LÁSCE, KE KTERÉ JSI NÁS POVOLAL. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. AMEN.

16. června
Svatá Ludmila – panovnice

S těmito slovy opustila Ludmila hrad Prahu a přišla na jeden hrádek, který se zve Tetín. Tam pak řečená služebnice Boží, předem tušíc budoucí umučení, pevně se utvrdila ve znalostech věcí posvátných a se vzrůstající horlivostí prokazovala dobrodiní chudým, aniž mohla zcela naplnit svou touhu. Po jejím odchodu matka mladičkého knížete, poradivši se se zločinnými rádci, vyslala muže, aby ji zahubili. Ti si přibrali veliké vojsko a táhli na hrádek Tetín.

Ludmila svým postavením měla ve své době jistě velkou moc. Přesto jakoby ji odevzdala Bohu a on ji přetvořil. Přetvořil ji tak, že ještě po její smrti ovlivňuje příklad jejího života mnohé. Dala svůj život Bohu a on se na něm oslavil. Bůh má svůj záměr, svůj plán s životem každého člověka. Přijmeme-li tuto skutečnost a dáme svůj život Bohu, on se na něm taky oslaví. Bůh v tomhle opravdu nikomu nestraní. Záleží jen na nás samotných.

Žl 68,29: Ukaž, Bože, svou moc, tu moc, Bože, kterou na nás vykonáváš!

Uvědomuji si všechny dary, které od Boha dostávám nebo vidím jen to, co mi chybí a chtěl bych vlastnit? Jsem Bohu vděčný, děkuji mu? Modlím se pravidelně každý den? Čtu Písmo svaté a snažím se žít podle evangelia? Vzdělávám se ve víře? Přijímám Ježíše Krista v eucharistii? Vyznávám svoje hříchy a nechávám se uzdravit ve svátosti smíření? Toužím se Bohu přiblížit? Odevzdávám Bohu všechny oblasti svého života, aby v nich on sám vládl?

BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, NAPLŇ SVOU VŮLI V NAŠICH ŽIVOTECH A OSLAV SE NA NÁS. NAUČ NÁS VIDĚT VŠECHNY TVÉ DARY A VYUŽÍVAT VŠECHNY POKLADY, KTERÉ NÁM K ŽIVOTU NABÍZÍŠ, ABYCHOM TI TAK BYLI STÁLE BLÍŽ A BLÍŽ. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. AMEN

16. července
Svatá Ludmila – svěřice

Tehdy připomenutá služebnice Boží v předtuše věcí budoucích povolala si jednoho zbožného kněze, jménem Pavla, a vybídla ho, aby sloužil mši svatou. Po ní se upřímně vyzpovídala před tvář Nejvyššího Soudce a posílila se přijetím těla a krve Páně. A vědoma si jsouc své smrti, počala se odívati zbraněmi víry a vytrvávala na modlitbách, aby duši svou, ozdobenou dobrými skutky, poručila Bohu.

Ludmila ve svém životě hledala Boha, hledala jeho vůli, žila s Bohem. Dá se říct, že Bohem „načichla“. Svatost není totiž záležitost nějakých výkonů a heroických činů, ale ve svatosti jde o vztah. O vztah s Bohem, a pak taky s druhými. Když někoho milujeme, obdivujeme, snažíme se mu podobat, přiblížit... Stáváme se mu podobní.

1Petr 1,15: Ale v celém svém chování buďte svatí, jako je svatý ten, který vás povolal.

Toužím po Boží blízkosti? Toužím být takový, jakým mě chce Bůh? Hledám Jeho vůli? Uvědomuju si, že jsem slabý a že potřebuju Boží pomoc?

BOŽE, NA PŘÍMLUVU SVATÉ LUDMILY, DEJ NÁM PRAVOU POKORU, AŽ SE DOKÁŽEME VIDĚT PRAVDIVĚ TAKOVÍ, JACÍ JSME. DEJ NÁM SRDCE ZAPÁLENÉ TOUHOU MILOVAT TĚ A SVĚDČIT O TOBĚ. DEJ NÁM ŽÍT SVATĚ PODLE TVÉHO PLÁNU. PROSÍME TĚ SKRZE TVÉHO NEJMILEJŠÍHO SYNA, NAŠEHO PÁNA JEŽÍŠE KRISTA. AMEN.